

halsschild donker en naar voren minder sterk versmald, het achterlijf op het 3e en 4e vrij liggend tergiet zwart.

T. angulata daarentegen is lichter roodbruin, het achterlijf slechts op het 4e en op de basis van het 5e tergiet donkerder, halsschild naar voren sterker versmald, lichaam grooter (3 mm.).

Agaricophagus cephalotes SCHMIDT. Één exemplaar bij Houthem in Limburg, Sept. (L. DE VOS TOT NEDERVEEN CAPPEL). Eveneens welwillend voor mijne collectie afgestaan.

Den Haag.

ED. EVERTS.

Rupsenbeschrijvingen II.

2. *Mamestra trifolii* Rott.

Volwassen rups. Lengte ongeveer 3 cm. Naakte Noctuidenrups. Groen tot donkerbruin met een roodachtige zijdelijn en zwarte streepjes op den rug.

Nadere omschrijving. Kop groenachtig bruin, zwart gemarmerd. Rug in allerlei verscheidene kleuren tusschen groen en donkerbruin, fijn zwartachtig gemarmerd. De intensiteit dezer marmering bepaalt voor een groot deel de kleur; hoe dichter de marmering, hoe donkerder de kleur. Midden over den rug loopt eene meer of minder duidelijke langslijn, die in den regel donkerder, enkele malen iets lichter dan de omgeving is. Meer zijwaarts eene fijne, uit deeltjes samengestelde, dus eenigszins verbrokkelde lichte langslijn, aan de binnenzijde waarvan op elken ring een zwart langsstreepje staat (wat bij vele uilenrupsen voorkomt). Dan volgt de kenmerkende zijdelijn, die scherp afsteekt. Deze is namelijk roodachtig, van boven en van onderen wit ingevat (zeer karakteristiek!). De roodachtige kleur is nu eens meer rose, dan weder meer oranje. Daarboven staan de lichte, door zwart omgeven stigmata. De zwarte marmering op den rug loopt beneden de zijdelijn door tot aan de buikpooten. Deze hebben eene glimmende, donkerder plek aan de buitenzijde, doch zijn verder, evenals de buik, ongeteckend en vuilgroen. Ring 1 heeft een vierkant, ietwat glimmend halsschild.

Biologie. Ik kweekte een aantal rupsen uit het ei en voedde deze met *Chenopodium album*.

Putten.

J. TH. OUDEMANS.

Nog iets over *Stenopelmus rufinasus* Gyll.

(= *Degorsia Champenoisi* BEDEL)

(Fam. *Curculionidae*, Tribus *Bagoini*).

In het Tijdschrift voor Entomologie, deel 58, Verslagen, p. XXXVII, deelde ik reeds mede, dat dit kevertje met *Asolla* uit Amerika in Frankrijk (Charente Inférieure en in de buurt van Montpellier) is ingevoerd. Het leeft (volgens BEDEL; in: Bull. Soc. Ent. Fr. 73, 1904) aan de onderzijde der op de oppervlakte van het water drijvende plantjes, geheel ondergedompeld (evenals *Bagous* en sommige *Phytobius*-soorten); hetzelfde geldt ook voor de larve, die door eene langwerpige, dichte, zwarte, aan de onderzijde der voedselplant bevestigde, korst omgeven is.

Het kevertje herinnert in habitus aan een zeer kleinen, kort gedrongen *Bagous*, ook wel aan een zeer kleinen *Phytobius*; wat de grootte betreft ($\pm 1\frac{4}{5}$ mm.) aan de grootste exemplaren van *Tanysphyrus lemnae* PAYK. De snuit is kort en dik, korter dan het halsschild, rood; de sprieten in het midden van den snuit ingeplant, de scapus minstens tot aan het midden der groote oogen reikende. Halsschild veel smaller dan de dekschilden, met eene kielvormige middellijn, zonder ooglobben zooals bij de overige *Bagoini*; vooral aan de zijden roestkleurig beschubd, met een witachtig beschubden zijband; duidelijk bestippeld. Dekschilden kort en breed, met hoekig uitstekende schouders en iets gegroefde stippellijnen; eenigszins marmerachtig, roestkleurig en zwartachtig, vlekkelig beschubd, met hier en daar een witachtig schubvlekje. Onderzijde en pooten (vooral de dijen) vrij dicht witachtig beschubd. Schenen met een zeer korte, fijne eindspoor. — Wellicht is deze mededeeling geschikt, om in een volgend seizoen op *Asolla* in ons land waarnemingen te doen.

Den Haag.

ED. EVERTS.